

Overweging en gebeden Eucharistieviering, 22 juni 2014 - Dominicuskerk, Utrecht

BEGROETING EN INLEIDING

Op onze levensreis worden we niet alleen gelaten
Wij ontvangen brood uit de hemel voor onderweg
En dat brood is - zegt Jezus Messias:
Mijn vlees voor het leven van de wereld
Over deze woorden zullen we nadenken
Moge het een goede viering worden voor ons allen

BROOD UIT DE HEMEL VOOR ONDERWEG

Deuteron 8, 2-3 & 4-16 Joh 6, 51-58

Zomer 1940.

Engelse steden worden platgegooid door duitse bommenwerpers.
Het moreel van de bevolking loopt zware deuken op.
Dan treedt Winston aan als hoofd van een regering van nationale eenheid:
'Medeburgers, ik heb u niets anders te bieden dan bloed, zweet en tranen'.
Bloed, zweet en tranen: ze waren zichtbaar en voelbaar, concreet-stoffelijk
maar ieder die het hoorde dacht aan meer:
je huis in puin zien, je dierbaren verminkt, mokerslagen op je ziel krijgen
- lijden dat niet ontkend wordt
en tegelijkertijd hoorde ieder in die woorden:
de vaste wil om samen een uitdaging aan te gaan
- in de overtuiging er samen door te komen.

In het evangelie horen we wat Jezus te bieden heeft:

Mijn vlees, als voedsel, mijn bloed, als drank.

Hij heeft het over de concrete mens die hij zelf is: vlees en bloed.
Maar ook hier valt meer te beluisteren in de woorden 'vlees' en 'bloed':
het lijden en de dood die hem worden aangedaan, wat hij te verduren krijgt,
én zijn wil om zich te begeven in onze harde wereld en ons leven te delen,
in de overtuiging dat wij samen met hem door de zware tijden heen komen.
Bloed, zweet en tranen - mijn vlees, mijn bloed voor het leven der wereld:
het is een aanwezigheid die weet heeft van weerbarstigheid en moeite,
- je krijgt het voor de kiezen, je lijdt aan het bestaan met elkaar.
Maar het is een nabijheid die niet terug schrikt en terugkrabbelt
- hij begeeft zich, is ter plekke, waagt zich aan ons mensen.
Hij wil in ons harde bestaan present zijn om een kracht in ons te worden.

Het lied na de communie zal ervan zingen:

*Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.*

En een moeder van een kind dat de eerste communie zou doen zei het zo:

Als je van je kind houdt wil je niets liever dan dat het beste dat in je is,
je vertrouwen, je liefde, je levensmoed, in jouw kind komt
om het in hart en ziel te voeden en te sterken.

Dankzij zijn presentie, dankzij die tegenwoordigheid
vinden wij de moed om zelf present te zijn, de een voor de ander,
en elkaar overeind te houden, ook als geloofsgemeenschap.

En dat is hard nodig in tijden die onzeker zijn geworden

- om slechts één ding te noemen:

kunnen we blijven samenkomen op deze vertrouwde plek,

waarover we in het openingslied zongen
*Dit huis waarvan de deur open staat
waar zoekers en zieners hun harten verwarmen,
van toekomst gaan dromen
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen?*

Werkelijk tegenwoordig zijn, *realis presentia* - wat er ook gebeurt:
dat is de inzet van Sacramentsdag, het feest van het heilig Sacrament.
Jezus laat een God zien die niet enkel naast mij komt staan,
maar zich tot het uiterste verplaatst in mij en alles met mij doormaakt.
Ja sterker nog: hij gaat helemaal in mij op,
zoals brood door mij opgenomen wordt als ik het eet
en langs die weg mij voedt Hij mij en versterkt Hij mijn hart:
'mijn lichaam voor het leven van de wereld'
Hij is zelfs zover gegaan dat Hij niet enkel onze vreugde en pijn binnengaat
maar zelfs in onze weerbarstigheid wil zijn,
daar waar wij het af laten weten, in onze weerstand, in ons verzet,
om ook en juist daar aanwezig te zijn, genezende en sterkend.
Niets kan zijn presentie tegen houden,
die tegenwoordigheid, dit 'Ik Zal Er Zijn'

Als wij hiervan doordrongen raken,
weten wij waar het op aankomt in ons leven:
geloven in de kracht en de werking van deze presentie,
en daar zelf in ons handelen werk van maken.

V O O R B E D E N

O, Eeuwige, die op onze levensreis
in Jezus Messias onder ons aanwezig wilt zijn
als brood uit de hemel voor onderweg

Wij bidden U voor allen die smeken om brood
en dorsten naar gerechtigheid:
dat zij gehoor vinden bij U
en mensen ontmoeten die met hen willen delen.

Gedenk de mensen en volken die met elkaar in oorlog zijn:
dat zij uw liefde leren proeven,
de liefde van Hem die zichzelf gegeven heeft
voor het leven van de wereld.

Toon uw nabijheid aan de geloofsgemeenschap
waarvan wij deel uitmaken:
dat wij elkaar helpen te geloven
in de kracht van breken en delen.

OPENING Gij trekt met ons mee en voedt ons onderweg
met het brood van uw aanwezigheid.
Wij bidden U:
verzadig ons verlangen naar volheid van leven.
Wees in ons de kracht om er te zijn voor anderen
in goede en kwade dagen,
in de de naam van Hem die zichzelf gegeven heeft
als brood voor het leven van de wereld.

GAVEN Geprezen zijt Gij, Eeuwige,
om het brood dat ons leven voedt,
om de beker die ons verbindt.
Aanvaard ons in deze gaven
en maak ons tot één lichaam
in Jezus, uw geliefde,
die is het levend brood
dat uit de hemel naar ons neerdaalt

AFSLUITING Wij danken U, o God,
dat U maaltijd wilt houden met ons,
en ons het levend brood aanreikt:
Jezus uw dienstknecht.
Geef dat wij, als zijn navolgers,
elkaar te eten geven en in leven houden,
om hoopvol gaande te blijven
vandaag en alle dagen
tot in eeuwigheid.

Jozef Essing o.p.